Ч. 230 (12.886). Львів, середа 14. жовтня 1931. Pocztowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік LII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1. зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Перспективи французько-німецького співробітництва.

Відвідини французьких міністрів в Німеччині були актом символічним, що мав зазначити перед громадянством обох держав та цілим світом зміну дотеперішніх французько-німецьких взаємин. Поза цим актом можна припускати цілий ряд господарчих, а може й політичних умов, які можуть бути зворотною точкою в дальшім розвитку европейських, а навіть і світових відносин, які можуть або відкрити вихід з сучасної світової кризи, або прискорити початок доби катастроф.

На перший погляд може здаватися, що умовини, в яких дві найзначніші держави розпочинають своє співробітництво, для кожної з них діяметрально протилежні. Адже Франція **хоче** того, що Німеччина **мусить** робити! Але в дійсності стан, в якім перебуває тепер Европа, диктує це співробітництво як одній так і другій державі. Франція зрозуміла перша конечність його та довела зручними фінансовими заходами, що ані Америка ані Англія самі не мають змоги врятувати Німеччину від фінансової руїни, що вони можуть лише брати участь в французько-німецькім співробітництві.

Французько-німецьке порозуміння само по собі не може бути скермоване проти якоїсь іншої европейської держави, бо ні одна з них не може протиставитися ані ще менше бути небезпечною обєднаним силам цих двох держав. Про конкуренцію з англьо-саксонськими державами не може бути мови, бо для цього Німеччина не показується досить певною спільницею. Таким чином усталення нових відносин між Францією та Німеччиною треба розглядати під кутом навіть не паневропейської, але світової концепції.

Можна хіба цікавитися тим, як дасться погодити версайський договір з французько-німецьким співробітництвом. І тут найважніше те, що від того порозуміння чекають наслідків, які силою факту переростуть цей договір і зроблять його в деякій мірі перестарілим і безпредметовим.

Беручи під увагу саме лише фінансове становище обох держав можна булоб прийти до вузького і фальшивого висновку, що Франція просто закуповує підприємства переможеної Німеччини, намагаючись збільшити її залежність від переможців. Такий висновок роблять в демагогічних цілях більшовики, голосячи в „Ізвестіях“, що „співробітництво між Францією та Німеччиною по методі Франсуа Понсета значить співробітництво господаря з робітником“. Талейран сказав би: союз їздця з конем.

Для самого фінансового визиску зовсім не треба містити французьких капіталів в німецьких підприємствах; досить булоб позичити їх німецькому урядові, який перебирає тоді й відповідальність за зворот цих капіталів з процентами. Містити французькі капітали в Німеччині без обґрунтованої надії на поправу внутрішніх німецьких відносин — занадто ризиковно. Беручи безпосередню фінансову участь в німецьких підприємствах, французькі капіталісти можуть вправді в деякій мірі зменшити грошеві засоби, що пливуть з великого німецького промислу на підтримання національних соціялістів, але при дальшім погіршенню внутрішнього положення Німеччини вони наражуються на розпутання проти себе ненависти німецьких мас та збільшення соціяльних противенств національним моментом, а тим самим на наближення небезпеки втягнути саму Францію у вир европейської катастрофи.

Повстає питання, які вигляди на поліпшення німецьких, а тим самим і загальноевропейських відносин, мають французькі грошедавці, починаючи таке небезпечне співробітництво з німецькими підприємцями. Навіть утворення митної унії між Францією та Німеччиною, запропоноване на міжпарляментарній конференції та прилучення до неї інших держав, само по собі не уздоровило би Европи, так само як і митні мури не врятували ніякої держави від господарської кризи. Зменшення зброєнь, від якої деякі чекають, коли не порятунку, то значної поправи европейських відносин, залежить від того самого витворення довіря між державами, від якого залежить і мобілізація інтернаціонального капіталу. Тимчасом нема зовсім чинників, що викликалиб таке довіря.

Не краще стоїть справа і з соціялістичними реформами. Може й несаушно булоб закидати англійським соціялістам, що вони викликали, або навіть прискорили фінансову кризу своєї батьківщини, але вони й не спромоглися зупинити її. Про країну більшовицького „соціялізму“, де впродовж десяти літ переводили соц. реформи, повідомляє (як про це вже писалось у „Ділі“) заприс. інформатор Н. Бассехес у „Нає Фрає Прессе“: „Росія розвивається не в напрямі безклясової держави, а повертається до стану, в якім перебувала двіста років перед революцією. Вона робиться країною бюрократичної диктатури..“

Більшовизм зробив поважну — так мовити — територіяльну поправку до теорії світового економічного та соціяльного розвитку, яка полягає на тім, що вищі форми капіталізму неможливі також у більш розвинених промислових країнах, якщо сотки міліонів людей в інших країнах перебувають ще на найнижчім ступні цивілізації. Перехід до вищих форм капіталізму можливий при ріжних умовинах, але неминучий він лише тоді, коли розвиток капіталізму обхопить всі принагідні для нього терени. Сучасна світова криза в ґрунті річи викликана нічим іншим, як штучним зупиненням територіяльного розвитку капіталізму. В пристосуванню до німецько-французького співробітництва воно значить, що то співробітництво має вигляди на успіх лише при умові поширення його на нові значні терени, принагідні для розвитку капіталізму, себто у східнім напрямку.

Французько-німецьке співробітництво не може лишитися без впливу на німецько-радянські відносини. Спроби московської дипльоматії порозумітися з Францією попсували вже ці відносини, а перемога західної орієнтації в Німеччині ослабить тут без сумніву ще більше радянські впливи. Московський уряд побоюється за долю позичок, які він діставав від Німеччини: „Ізвестія“ наводять доклад французької конфедерації торговельних, пром. та свобідних звань, в якім звертається увагу Ляваля на те, що німецький Державний Банк зобовязався здисконтувати по зниженому відсотку радянські зобовязання на 1.200 міліонів франків тоді, як Німеччина одержує французькі кредити, зменшуючи їх таким робом для самого французького промислу.

Московські побоювання мабуть не зовсім безпідставні, але французько-німецьке економічне співробітництво може поширитися й на політичний терен. Утворення нового кабінету Брінінга наступило занадто скоро по женевських нарадах та відвідинах в Берліні фр. міністрів, щоб між цими подіями не було ніякого звязку. Склад нового німецького уряду, який зрештою може не є ще остаточним (портфелі міністерств закордонного і внутрішнього роздані провізорично), вважають познакою посунення праворуч. Кризові декрети, в супроводі яких відбувається зміна уряду, вважають деякі кола в Німеччині підготуванням до диктатури. Збільшення тягарів, накладених на широкі маси населення, викликає занепокоєння. Повстає питання, які рекомпензати отримає Німеччина за свої жертви та які річеві аргументи виступлять проти агітації націоналістичних кол, ворожих ідеї французько-німецького зближення.

Що ці рекомпензати не лежать в межах сили самої лише Німеччини, легко зрозуміти. Німеччина, орієнтуючись остаточно на захід, викінчує світове обєднання великих держав, відкриваючи перед ними необмежені перспективи. Інше питання, як їх використають...

З нагоди японсько-китайського конфлікту накинулась більшовицька преса не стільки на японських „імперіялістів“, скільки на Союз Народів, а радше на Францію, за те, що вона потурає японцям. Московський уряд знає, з якого боку йому загрожує більша небезпека...

М. Данько.

Без ніякої матеріяльної жертви піддержуєте свою заслужену установу, якщо обезпечите дозволену законом 1/3 часть вартости своїх будинків у

Т-ві Взаїмних Обезпечень „Дністер“

у Львові, вул. Руська ч. 20,

Криза радянських фінансів.

Одно більшовицьке спростування і справа кредитів на реалізацію пятирічки.

I.

Дня 1. жовтня ц. р. в московських „Ізвестіях“ опубліковане в гострому тоні спростування поширюваних останніми часами у світовій пресі вісток про те, що слідом за мораторією, яку дістала Німеччина та інші держави також більшовицька держава буде примушена просити відсунення виплати своїх закордонних боргів. У радянському „дементі“ стоїть:

„Безглузда клевета про „радянську мораторію“ не виходить і не може виходити з тих кругів, які ведуть і хочуть вести торговлю з Радянським Союзом. Ці круги знають дуже добре зі свого власного досвіду в торговлі з Радянським Союзом та з власного знайомства з безсумнівним фактом швидкого господарського розвитку Радянського Союзу, що не було, немає і не може бути випадків, у яких радянська держава та її могутні господарські організації не виконалиб своїх зобовязань. Ця підла і своїм змістом смішна клевета виходить, очевидно, з тих кругів, що не ведуть ніякої торговлі з Радянським Союзом, а хочуть цю торговлю зірвати, щоб у мутній воді світової кризи, крахів та біржевої паніки ловити протирадянську рибку“.

Прочитавши цю тираду, мимоволі згадуєш стару латинську приповідку „qui nimium probat, nihil probat“ (хто хоче доказати забагато нічого не доказує). Занадто категоричний, абсолютний тон радянського спростування якраз цею своєю самопевністю може викликати поважні підозріння. Хто знає психольоґію старої російської цивільної та військової адміністрації, того не заспокоїть повторення старих формул новими радянськими бюрократами в характері славнозвісних — „На Шипке всьо спакойно“, або „Всьо абстоїт благопалучно“.

Спробуємо оцінити деякі факти господарського положення Радянського Союзу, щоби на їх основі зробити висновок: чи має рацію хоч приблизно „клевета“, на яку так нарікає радянське „дементі“, шукаючи політичних мотивів в обережности західньо-европейських фінансових сфер супроти держави серпа й молота.

Кожній людині, яка хоч трохи виявляє інтерес до цих справ, відомий факт, що розголошений на ввесь світ пятирічний плян у своїй значній частині більшовики переводять закордонними кредитами. Ці кредити йшли головно через Берлін, але також менші держави, як наприклад Норвеґія брали участь у „соціялістичному будівництві“ Радянського Союзу. Згідно зі своєю загальною політичною концепцією Німеччина старалася завязати найтісніші господарські взаємини з Радянським Союзом.

Німецька промисловість давала більшовиць-
кій владі великі кредити товарами, і ці кредити
німецька держава ґарантувала на 60 прц. (Закон
з 1926 р.). Економісти обчислили вартість німець-
кого імпорту до Радянського Союзу на суму
більшу ніж 1 міліярд нім. марок за 5 останніх ро-
ків. Ще в квітні 1931 року заключений договір
між СРСР та Німеччиною, яка мала дістати від
Радянського Союзу нових замовлень на 300 мілі-
онів марок. Загальнож приняла була німецька
промисловість ґарантованих німецькою держа-
вою замовлень на суму коло 850 міліонів марок.
Раптова фінансова кріза в Німеччині зір-
вала здійснення пляну індустріялізації СРСР
при допомозі німецької промисловости. Німеччи-
на відчула велику недостачу капіталів, один з
найбільших банків, що фінансував радянську
промисловість (Данатбанк) збанкротував. Чужі
кредити, якими німецька промисловість жила і
якими щедро наділяла також Радянський Союз,
щезали. Вже не про інтереси приятеля-сусіда до-
водиться думати Німеччині, а про рятування
своїх фінансів і народнього господарства від ціл-
ковитого краху.
Чим і як може заплатити більшовицька дер-
жава свої зобовязання німецьким кредиторам?
Аджеж до кінця 1931 року Радянський Союз мав
віддати своїм німецьким вірителям величезму
суму до 520 міліонів марок. Загальнож Радян-
ський Союз мав закордонних боргів на суму до
12 міліярдів франц. франків. Щоби ці борги ви-
платити, Радянський Союз мав давніше ту виго-
ду, що міг вивозити за кордон сирівці і цим під-
держував активний біляно. Але вимоги пятиріч-
ки зробили біляно Радянського Союзу пасивним.
У 1930 році імпорт Рад. Союзу перевищав екс-
порт на 66 міліонів рублів, а в 1931 р. ця ріжни-
ця досягла 151 міл. рублів. У цих обставинах ма-
ло допомагає система дампінґу, тобто продавання
радянських товарів нижче вартости за кордоном.
На біду цілий світ разом із промисловою крізою
терпить також і від аграрної крізи, і це замикає
двері перед радянським експортом дешевого збі-
жа. А передовсім з уваги на цей експорт заведено
відому „колективізацію“. Експорт кавказької наф-
ти не може зрівноважити торговельного білянсу
СРСР, бо поле конкуренції з обєднаними англьо-
американськими трестами (Royal Dutch та Stan-
dard Oil) дуже обмежене. Експорт радянських
нафтових продуктів спрямований головно до
Франції, Італії та Німеччини, бо інші ринки в ру-
ках англьо-саксонських фірм
Після фінансової крізи в Анґлії погіршились
перспективи анґльо-радянської торговлі. Урядові
ґарантії для радянських замовлень в Анґлії при-
пинені, а відхід англійської валюти від золотого
рівня загрожує перемінити активний для біль-
шовиків білянс торговлі з Анґлією на пасивний.
Не виключене, що в Анґлії введуть мито на ім-
портовані товари, і це зробить неможливим довіз
товарів зі СРСР, які продавали в Анґлії вдвоє
дешевше ніж англійські вироби.

В. Подорожний.

—o—

Посол канадійського парляменту Лучкович у Львові.

В неділю вечором приїхав з Черновець до Львова посол канадійського домініяльного парляменту, наш земляк *Михайло Лучкович*. На головному двірці у Львові привитав цього визначного гостя посол Остап Луцький з дружиною. В понеділок ранком відвідав посол Лучкович нашу Редакцію, де познайомився з усіми членами Редакції та поділився своїми вражіннями з побуту в Румунії, зокремаж на Буковині.

З розмови ми довідались, що посол М. Лучкович, який репрезентує укр. громадян Канади у тамошньому домініяльному парляменті, приїхав до Европи, щоби взяти участь у цьогорічному зїзді членів Міжпарляментарної Унії, що тим разом відбувся у столиці Румунії, Букарешті. На зїзді припала йому, як українцеві велика честь репрезентувати не тільки канадійський парлямент, але й усіх парляментаристів великобританської імперії, бо навіть з англійського парляменту на цьогорічному конґресі не було нікого з уваги на внутрішні події в Анґлії. Крім того пос. М. Лучкович приїхав до Европи ще й тому, щоби познайомитися з українським життям-буттям у Галичині та на Буковині. Слід при тім зазначити, що він в Европі також як на нашій землі пробуває вперше, бо родився у Канаді та знав рідний край тільки з оповідань батьків.

Вертаючи з Букарешту пос. М. Лучкович затримався кілька днів у Чернівцях, де запізнався з життям буковинських українців, які його сердечно витали та давали всякі інформації. З черновецького свого побуту наш гість дуже вдоволений. Він вивіз зі собою з Буковини якнайкращі вражіння та має повне вдоволення з побуту, бо вспів наочно приглянутись тамошньому життю, його змаганням, потребам і болячкам.

Прибувши тепер до Львова, пос. Лучкович інтересується передовсім нашими національними й культурними здобутками та знайомиться з ходом і темпом нашого національного життя. Витаючи цього дорогого нам гостя, ми висловлюємо при тім щире побажання, щоби Він зі свого короткого побуту між нами вивіз якнайбільше і якнайкращих вражінь та споминів і щоби все пережите розбудило в ньому безперервний і все живий інтерес для долі нашої Батьківщини.

Загальний перепис населення.

НА ЯКІ ЗАПИТИ ТРЕБА БУДЕ ВІДПОВІСТИ?

Вже устійнено остаточно реєстр інформацій, які кожний громадянин мусить подати в дні 9. грудня ц. р. конскрипційному комісареві.

Відповідні запити поміщені в найважнішім формулярі „А“. Зпосеред демоґрафічних рис вони торкаються — полу, дати народження, місця народження, цивільного стану, *релігійного віроісповідання і рідної (матірньої) мови*. Треба теж подрібно подати інформації про свою освіту.

Щодо професії, то треба буде назвати не лише звання, яке в час перепису виконується, але й характер підприємства, в якому даний громадянин (громадянка) працює. Крім головного звання (роду праці), буде теж реєстрована побічна праця й суспільне становище.

Кожна особа має подати рід посвоячення чи інше відношення, яке її вяже з головою домашнього господарства (головою родини). У спеціяльних рубриках формуляра будуть замітки для осіб, які тимчасово перебувають у даному помешканню, або тимчасово в ньому неприсутні. Таким робом можна буде відокремити місцеве населення від напливового, що має значіння головно в містах. Зпосеред інших конскрипційних формулярів аркуші для нерухомостей і будинків будуть виповнені на підставі інформацій власників реальностей або управителів.

МІЛІОНИ КОНСКРИПЦІЙНИХ АРКУШІВ.

Вже друкують формулярі, призначені для загального перепису населення у дні 9. грудня ц. р. В першу чергу витотовлюють формулярі „А“, як найчисленніші. Денно друкують їх ок. пів міліона штук. Безпосередньо після видрукування їх у Варшаві, розсилатимуть їх старостам і маґістратам.

КОНСКРИПЦІЙНІ РЕФЕРЕНТИ І ПРОБНІ ПЕРЕПИСИ.

В усіх повітах покликано вже конскрипційних референтів, а по містах — головних комісарів, які тепер переводять уже пробні переписи, щоби технічно познайомитися з конскрипційною технікою. Впродовж місяця жовтня у всіх воєвідствах відбудуться зїзди конскрипційних референтів, на яких будуть складені звіти з ходу дотеперішньої акції і вияснені всі сумніви, що виринули підчас пробного перепису.

ЯК БУДУТЬ ПЕРЕВОДИТИ ПЕРЕПИС?

Конскрипційні комісарі, маючи відповідні леґітимації, будуть в дні 9. грудня обходити від 8 год. ранку цілу довірену їм округу, будинок від будинку, помешкання за помешканням. Тому всі відомости, що торкаються мешканців, будуть списувати на терені їх помешкання, а не посередньою дорогою, від власників домів чи адміністраторів. Звертатися до цих останніх можна конскрипційним комісарям лише тоді, коли вони навідаються *кількаразів* до помешкання та нікого в ньому не найдуть. Також не вільно скликувати комісареві голов домашніх господарств в якесь одно місце (нпр. до громадського уряду в сільських районах) і там виповнювати формулярі. Таким робом перепис опертий на справедливому принципі, що *кожний має зізнавати сам про себе*.

Марш. Пілсудський їде до Єгипту.

Виїзд марш. Пілсудського до Румунії наступив зовсім несподівано. Кількатижневий побут марш. Пілсудського над Чорним Морем залежатиме від погоди. Коли погода не дописуватиме, марш. Пілсудський поїде до Єгипту.

—o—

Наша ощадність у цифрах.

Звідомлення з одного засідання Надзірної Ради кооперативи „Ощадність“.

Дня 8. жовтня ц. р. відбулося в салі засідань Центробанку засідання Надзірної Ради Товариства Ощадність для господарности і добробуту у Львові.

Вибрана на останніх загальних зборах Т-ва нова Надзірна Рада уконституувалася таким чином, що головою вибрано поновно д-ра Михайла Волошина, заст. голови о. крил. Дамяна Лопатинського, а секретарем п. Петра Петрика.

Звіт з діяльности Товариства за час від останніх загальних зборів предложив заст. директора п. Маркіян Кисілевський.

На вступі заявив референт, що час за який складає звіт був для пропаганди ідеї ощадности дуже непригідний. Поминаючи пільні роботи села і відпустковий час по містах, знаменували цей час просто невиносимі господарські і матеріяльні трудноші нашого населення. Здавалось би, що в цей страшний час, коли на селі відчувається тяжко брак готівки на закупно найконечніших засобів життя, коли є такі села де вечором зовсім не світиться — про пропаґанду грошевої ощадности годі думати! А тимчасом само село, хотячи рятуватися, висуває нині наш клич: дрібної, масової поголовної ощадности і останними сотиками пробує переводити його в життя. До Т-ва Ощадність відносяться безнастанно сільські кооперативи і діячі з ріжних частей краю по друки, реферати і інформації для збірки дрібних ощадностей. Самі села уряджують у себе осібні ощадностеві анкети (напр. Довжнів, пов. Сокаль) і самі селяни виголошують цілі реферати на тему ощадности (напр. п. Олекса Бонк із Соколі на загальних зборах Народнього Дому в Мостисках).

Відтак референт представив діяльність поодиноких повітових Союзів Кооператив, повітових Українбанків у напрямі орґанізації кредитових кооператив та дрібної ощадности міських кооператив і шкільних кас ощадности. Вислід цеї праці виявляється у зрості кредитових кооператив та в підвижці вкладок ощадности у наших кооперативах.

Послугуючися даними статистичного відділу РСУК-у та Центробанку референт подав такий зріст кредитових кооператив:

З кінцем 1929 р. було кредитових кооператив, що належали до РСУК-а 232, а з кінцем 1930 р. — 322 кооперативи, а саме 2 централі (Центробанк і Дністер), 121 повітових Українбанків, 190 сільських Райфайзенок та 9 урядничих і інших кредитових кооператив.

До жовтня 1931 р. прибуло 27 нових кредитових кооператив, а саме: 8 повітових Українбанків, 18 Райфайзенок і 1 урядничa кооператива. Крім того в евіденції є коло 150 кред. кооператив, котрі ще не є членами РСУК-а, значить, що всіх кредитових кооператив є тепер коло 500.

Щодо вкладок ощадности, зложених тільки в кред. кооперативах, то їх стан з кінцем 1930 р. є слідуючий:

2 Централі (Центробанк і Дністер) мали на

вкладках ощад. і біж. рахунках	3,860.859 зол.
106 Українбанків	4,842.298 „
168 Райфайзенок	2,533.610 „
6 урядничих кооператив	168.286 „
Разом 282 кооперативи	11,405.053 зол.

Коли порівнати цей стан вкладок зі станом з попереднього року, то приріст виносить 3,667.974 зол. або 32,2 проц.

У першім півроці ц. р. мимо дуже несприятливих до цього обставин вкладки ощадности зросли далі на 4,7 проц. і це тоді, коли вкладки ощадности кредитових кооператив Польщі обєднаних у 18 Рев. Союзах зменшилися на 4,5 проц., кред. кооператив чисто польських союзів зменшилися на 4 проц., кооператив жидівських Союзів зменшили на 6.3 проц., а кооператив німецьких збільшилися на 1,7 проц.

Натомість відносно слабо представляються українські кооперативи у порівнанні до кооператив інших національностей Польщі щодо квоти зібраних ощадностей, бо ощадности українців, зложені у своїх кред. кооперативах становлять всього 2,5 проц. всіх ощадностей зложених населенням держави в усіх кредитових кооперативах Польщі. Правда, що богато наших ощадностей є зложених в інших наших кооперативах, та Земельнім Банку Гіп. і т. д., але всетаки треба думати, що дуже богато наших людей вкладає готівку в чужих установах. І саме тепер, коли богато наших людей втратило свої ощадности, зложені в чужих установах, був би саме час звернути увагу нашого громадянства, що ощадности повинні вони вкладати тільки в наших установах

вони не є залежні від усяких світових конюктур і спекуляцій.

Щодо Свята Ощадности, яке кожного року з кінцем місяця жовтня у нас влаштовують, то референт заявив, що Управа Т-ва рішила проголосити його і цього року, а це тому, щоби не переривати раз початого діла та піти по лінії бажань нашого громадянства. Цей проект підлає Управа під вирішення Надз. Ради.

У доповненні звіту заступника директора М. Кисілевського директор д-р Кость Левицький подав до відома Надз. Раді вислід розправи проти громадян села Тучап, пов. Городок, яких на донесення поліції обвинувачено за карно - адміністраційне переступство: збирання датків ощадности по хатах. Обвинувачених боронив д-р Кость Левицький з доручення Т-ва „Ощадність" і карний суд звільнив їх від вини і кари. Цей присуд має для Товариства стільки значіння, що упевнює організаторів збірок ощадностей, що їх праця є дозволена.

По переведеній дискусії, Надзірна Рада приняла звіт Управи з діяльности до відома і вирішила проголосити Свято Ощадности на день 8. XI. у Львові, а в краю протягом місяців листопада і грудня 1931 та січня 1932 р.

Тадей Цветлєр і С-ка.
Ново відкритий фабричний склад
сукна і вовняних товарів.
ЛЬВІВ, пл. Марійська 8. (Дім Шерехера) Тел. 38 - 43
Поручає на кожний сезон великий вибір мужеських і жіночих новостей з бельських фабрик.
Крепи фракові, смокінгові та плащеві. Шевіоти. Камгарни. Покриття на футра. Ціни точно фабричні.
604 2 - 5

Після смерти М. Галущинського.

ДАЛЬШІ ЗАЯВИ СПІВЧУТТЯ

прислали: філія Головного Т-ва ім. Ів. Франка в Корбей, Франція, Український Жіночий Союз в ЧСР, Л. Лукасевич, Варшава, Спілка українців, що закінчили високі школи в ЧСР, громада Терчилівка.

ВІДГОМІН НА ПРОВІНЦІЇ.

В *Зашкові* к. Львова відбулося в неділю 11. ц. м., заупокійне Богослуження, підчас якого співав хор місц. читальні „Просвіти". Крім цього на ширших сходинах членів голова читальні присвятив памяти пок. Мих. Галущинського відповідну жалібну промову, а виділ читальні рішив передати Головному Виділові „Просвіти" замість вінка на домовину 20 зол. на фонд ім. М. Галущинського.

Чит. „Просвіти" *Станиславів-Гірка* відбула жалібне засідання 26. IX. у власній домівці. Голова п. Лука Баґан отворив засідання, після чого п. Будзюляк Степан подав життепис Покійного. Вислано кондоленційну телеграму, а замісць вінця 10 зол. на інвалідів УГА.

Жалібне засідання виділу філії „Просвіти" в *Турці* відбулося 26. IX. Засідання відкрив голова філії о. Федевич, що виголосив одночасно відповідну промову. Після того видано відповідні зарядження в справі поминального богослужения, повідомлено виділи читалень в повіті про смерть голови „Просвіти" і вислано курзора з листою по турчанській інтеліґенції за грошевою збіркою на вінець. На домі „Просвіти" вивішено чорну хоругов.

Гром. рада в *Терпилівці* відбула жалібне засідання дня 30. IX., на якому промовляв радний о. Вол. Герасимович, що записано в протоколі засідань. Дня 5. X. відправив о. Г. Сл. Божу і панахиду, в якій взяло участь ціле село. На богослуженні зібрано 8.20 зол., які переслано на фонд ім. Галущинського.

Філія „Просвіти" в *Раві Руській* видала на першу вістку про смерть М. Галущинського посм. клепсидри. Поминальне богослуження з панахидою відбулося в Раві Р. 29. IX.

З ЛИСТІВ ДО Т-ВА „ПРОСВТА".

Варшава, 8. жовтня 1931. р.

До Т-ва „Просвіта" у Львові.

Зараз-же по приїзді спішу переслати своє сердечне співчуття з приводу тяжкої втрати, якої зазнало наше громадянство. Втрата б. п. проф. М. Галущинського є для мене рівнож втратою особистою, бо небіжчик нераз посилював мене своїми порадами, такими цінними та світлими.

Тяжко повірити, що вже нема його поміж нами, — так недавно ще розмовляли з ним, переглядаючи архів мого покійного батька, в якому цікавили його рукописи про популярну медицину.

Маємо місяць української книжки. Не могучи прийти з фінансовою допомогою „Просвіті", дозволю собі запропонувати дарунок 1.000 примірників популярної книжечки пера мого покійного батька „Як доглядати діток-немовляток". Прошу не відмовити повідомити мене, чи Т-во „Просвіта" приймає цей скромний дарунок, яким посильно хочу вшанувати память великого просвітянина, бл. п. М. Галущинського.

Прошу приняти вислів моєї правдивої пошани до Вас *М. Лукасевич.*

Знову висадили могилу!

З Підгаєччини пишуть нам:

У Вівсю, підгаєцького повіту, стояла серед села висока могила українських Січових Стрільців, які впали в боях з москалями в часі світової війни. На могилі тій відправлялося річно богослуження за полеглих при співучасти довколичного населення.

Дня 7. жовтня ц. р. около год. 10. вечором збудив сплячих селян Вівся страшний гук. Коли селяни збіглися на місце вибуху, побачили, що могила з хрестом вилетіла у воздух, а каміння з хреста й могили лежало у віддалі від могили на яких 100 метрів. Злочинна рука у своїй ненависті до могили підложила під неї бомбу, якої вибух спричинив цілковите знищення могили, якою дорожило ціле село.

Домагаємося, щоби влада перевела в цій справі строге слідство і покарала примірно профанаторів, які своїм огидним учинком викликали обурення в цілому повіті.

Опозиція проти німецького уряду.

Зїзд народної опозиції у Гарцбурґу розбудив увагу цілої Німеччини. Серед учасників зїзду є два сини б. німецького цісаря Вільгельма Фридрих Айтель і Авґуст Вільгельм пруський, Гуґенберґ, Гітлер, провідники Штальгельму Сельдте та Дістерберґ. Гуґенберґ виголосив промову, в якій висловив свої сумніви чи зможе народня опозиція 13. ц. м. провалити уряд Брінінґа, але мусить це осягнути в найкоротшому часі. Ухвалили зголосити в райхстаґу вислови недовіря урядові Брінінґа та жадати від през. Гінденбурґа, щоби розвязав парлямент і призначив нові вибори на 8. листопада ц. р.

Гітлер зазначив, що народні-соціялісти годяться, щоби Німеччина додержала фінансових, а не політичних зобовязань супроти закордону. Після полудня промовляв д-р Фуйк, який заявив, що народня опозиція прямує до здобуття влади леґальним шляхом. Гуґенберґ відчитав ухвали зїзду: „Домагаємося негайного уступлення уряду Брінінґа й уневажнення диктаторських повновластей. Домагаємося негайного визначення нових виборів до союзного парляменту та союзних країв. Домагаємося привернення мілітарної суверенности Німеччини та зрівнання зброєнь".

Нема вже сумніву, що націоналістична опозиція рішила прямувати в леґальній дорозі до влади в державі. Представники гітлерівської фракції в пруському соймі зажадали поширення акції, веденої націоіналістичним табором, щоби звалити теперішній пруський уряд.

Виборча кампанія в Англії.

Всі англійські партії розпочали з розмахом виборчу акцію. На основі голосів англійської преси партія праці виставляє 500 кандидатів до палати громад. Таке саме число кандидатур висувають консерватисти. Ліберали розбилися на три части: 1) ліберали під проводом Льойд Джорджа, опозиційні супроти теперішнього уряду, ставлять 20 кандидатів, 2) „урядові" ліберали під проводом Герберта Семюеля — 30 кандидатів, 3) ліберали зпід знаку Сімона — 30 кандидатів. Льойд Джордж оголосив гостру відозву проти консерватистів. Комуністи кандидують в 47 округах, фашистівська ґрупа льорда Мослея у 18 округах.

Сензацію викликала вістка, що провідник партії праці Гендерсон відвідав Льойда Джорджа в його посілости Черт і нараджувався з ним у справі виборчої кампанії. Наслідком того надіються виборчого пакту партії праці з лібералькою фракцією покрою Льойда Джорджа. Така коаліція відповідала би сторонникам Джорджа, одначе питання, чи ліве крило робітничої партії згодиться на цю виборчу тактику.

—o—

ОСТАННІ ВІСТИ

НОВІ РЕДУКЦІЇ В НАР. ШКІЛЬНИЦТВІ?

У варшавських учительських кругах кружляють чутки, що відбудуться дальші редукції вчителів народніх шкіл.

ВІДЛОЖЕННЯ ВИБОРЧОГО ПРОТЕСТУ З ЛЬВІВСЬКОЇ ОКРУГИ.

Найвищий Суд у Варшаві розглядав вчора справу виборчих протестів з львівської (51-ої) округи. З тої округи одержали мандати 4 посли з ББ і три українські посли. Протести проти виборів внесла листа Центроліву. Найвищий Суд вчора в 8. год. вечір після наради відкинув два виборчі протести Барабаша та Йос. Малиновського, а справу третього протесту Центроліву відложив з метою покликання свідків.

ІЗ СЕНАТСЬКИХ КОМІСІЙ.

12. жовтня на засіданні правничої комісії сенату прийняли без змін проект закону про скасування окр. судів у Білій Підляській та Млаві. В скарбово-бюджетовій комісії мін. Ян Пілсудський пояснював проект новелі про здержання авансів. Голосування над тією новелею буде після того, як ухвалить її сойм.

МІН-СТВО ВІРОІСПОВІДАНЬ ЗАБОРОНИЛО ОБМЕЖУВАТИ НАУКУ РЕЛІГІЇ.

Польське мін-ство освіти пояснює, що коли редукувало години навчання в нар. школах, не зменшило науки релігії в прилюдних нар школах, а ще й рішуче заборонило зменьшувати число годин науки релігії.

БЕРЕСТЕЙСЬКИЙ ПРОЦЕС ТРЕВАТИМЕ 6 ТИЖНІВ.

Повідомляють із Варшави, що приготування до берестейського процесу йдуть повним ходом. Предсідник процесу Германовський видав низку наказів так технічних, як порядкових. З огляду на велике число обвинувачених поширили лави обвинувачених, для денникарів уставили нові лави. На процесі буде присутних 100 денникарів із Польщі та закордону. Процес треватиме 6 тижнів.

ДОЛЯР ВЕРТАЄ ДО РІВНОВАГИ.

Вчора платив Банк Польський у Варшаві за доляра 8.81. У приватних оборотах доляр продавали по ціні 8.88 зол.

ГРАНДІ ІДЕ ДО АМЕРИКИ.

Поїде теж бельґійський міністр скарбу.

У звязку з новими ініціятивами Зл. Держав у справі поборювання економічної кризи мін. Гранді виїзджає до Вашінґтону. Грандія були запросили до Вашінґтону ще підчас побуту Стімсона в Римі. Тепер американський уряд знову запросив Грандія. Він поїде в другій половині листопада.

До Америки поїде теж англійський міністр фінансів Франкі. Він обговорить із Гувером справу створення Міжнародного Банку для довго- і коротко речинцевих позичок і розглянe справу репар. міжсоюзних довгів.

КИТАЙ ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ ДО ВІЙНИ.

Повідомляють з Нанкіну, що там відбулась нарада з участю Чан-Кай-Шейка, який заявив, що терпеливість Китаю вичерпується і він мусітиме почати війну для оборони своїх земель.

—o—

Біржа.

Збіжа.

Пшениця двірська з 1931 р. 19.75—20.25, пшениця збірна з 1931 р 18.25—18.75, жито однеціле з 1931 р. 19.50—19.75, ячмінь броварний 17—17.50, ячмінь на мливо 15.75—16.25, овес гал. з 1931 р. 20.50—21, овес збірний 19—19.50, кукурудза рум. 20—20.50, фасоля біла 19—21, фасоля краса 27—29, горох пів Вікторія 22—23, горох полевий 19—20, бобик 17—19.50, вика чорна 19—19.50, вика сіра 17—17.50, сіно солод. прас. 9—10, солома прас. 5.50—6.50, гречка 16.75—17.25, льон 16.50—17.50, ріпак оз. з 1931 року 24.75—25.75, мак синій 68—73, конюшина чер. 155—160.

Африканський ринок збуту.

Бувший французький президент міністрів Кайо виголосив недавно промову на тему світової кризи, заначуючи, що трудноці, в яких найшлися европейські краї, можуть відбитися некорисно також на Франції. Европа має 100 міліонів мешканців більше, ніж земля всилі їх виживити. Є тільки один вихід, а саме: Европа мусить прилучити до себе Африку, не як еміграційну територію, але перш усього як ринок збуту.

——o——

В справі европейських довгів.

Із Вашінгтону повідомляють, що настрій непевности щодо плянів президента Гувера в справі довгів і видатків на збросння дещо притих наслідком комунікатів, в яких міродатні кола зазначують, що в Білому Домі не числяться з можливістю відновлення европейських виплат, коли вигасне теперішня мораторія. Президент Гувер нараджується зі сенаторами і членами палати репрезентантів у справі основної ревізії консолідаційних умовин з европейськими державами. Американський конгрес і американська публична опінія приняли би зменшення міжсоюзничих довгів, оскільки рівночасно европейські держави агодяться на перерву в морських збросннях і на зменшення військових видатків. Зачувати, що президент Гувер задумує скликати у листопаді міжнародню конференцію для справ довгів. Французький премієр Ляваль мав запропонувати зменшення воєнних довгів на 50 прц. і збройних видатків на 25 прц.

Господарські пляни німецького уряду.

Новий німецький кабінет радив уже над політичною ситуацією під проводом канцлера Брінінґа. Рішено не розпочинати ніяких праць в обсязі господарської програми, яку заповів останній декрет державного президента. Зате обмірковано плян створити господарську комісію, що виладила би програму господарської комісії нового уряду. Пляни уряду йдуть у двох напрямках, а саме на спільній конференції працьодавців з представниками робітничих організацій уряд буде старатися на компромісовій плятформі злагіднити боротьбу за тарифові умови. Дальший проєкт має на меті приборкати трудноці на грошевому ринку. В цій справі є два предложення, одно міністерства скарбу, друге міністра господарки Вармбольда.

Минулої суботи рішено санацію Данатбанку. Уряд підписав умову, на основі якої акції Данатбанку на 35 міліонів марок купує ґрупа німецьких промисловців. Цим способом більша часть акційного капіталу переходить на власність кількох поважніших промислових підприємств, які закуплять ті акції по курсі 125 прц. Однак ціни купна ті підприємства не платять, тільки уряд прольонґує їм ціну купна. Рівночасно переведено іншу трансакцію в справі Дрезденського Банку задля оплати скарбових бонів на суму 300 міліонів марок, які видала держава як заплату за акції цього банку. Цим способом буде зліквідована половина скарбових бонів.

——o——

Чи доляр може захитатися?

Енунціяція представника Зєдинених Держав і настрої.

На засіданні директорів Банку міжнародніх виплат у Базелі представник Зєдинених Держав заявив, що всякі поголоски про можливу девальвацію доляра не відповідають правді бо Америка має досить золота, щоб оборонити доляр перед обезціненням.

У фінансових колах стежать ситуацію в Америці з великим зацікавленням. Нема сумніву, що в теперішньому менті доляр є ще дуже сильною валютою, однак структура грошового обігу в Америці є така, що якби прийшло до дальших банкових крахів, тоді й доляр міг би втратити свою рівновагу. Все залежить від настроїв. Якщо під впливом паніки дійде до масового стягання банкових вкладів, тоді Зєдинені Держави не обійдуться без інфляції. В Европі відчувають цю можливість і звідси походить знижкова тенденція доляра.

Дальше загострення манджурського конфлікту.

Секретаріят Союзу Народів дістав 10. ц. м. від китайського уряду знову ноту, яка свідчить, що японсько-китайський конфлікт у Манджурії дальше загострюється. На основі рішення Ради Союзу Народів з 30. вересня ц. р. китайський уряд звернувся 6. ц. м. до японського уряду з домаганням, щоби приказав своїм військам покинути окуповані китайські місцевости. Однак японський уряд не дав досі ніякої відповіди, а гимчасом японські війська бомбардують китайські місцевости. Одночасно з Токіо наспіла вістка, що японський уряд відбув 11. ц. м. кабінетову раду при участи шефів ґенерального й адміральського штабу. Міністр війни предложив звідомлення в Манджурії й заявив, що військові операції не можуть бути безумовно стримані. Японський уряд рішився відкинути нові рішення Союзу Народів.

Надзвичайне засідання Союзу Народів відбудеться у вівторок, 13. ц. м. В нарадах візьмуть участь також Бріян, Рідінґ і Ґранді. Рада Союзу находиться у дуже трудному положенні, бо не має ніяких примусових засобів для своїх рішень.

Дівчата партизанки.

Китайський уряд в Нанкіні має клопіт з партизанською ватагою, що появилася в середущому Китаю й складається з молодих дівчат. Ватажком їх є дівчина Го-ін, сестра китайського ґен. Го-люна. Вона виховалася й вчилася в англійській католицькій місії. Говорить кількома европейськими мовами. Дівоча ватага знищила вже кілька міст. Характеристичний спосіб, яким опановують місцевости. Наперед окружають місто, терризують мешканців скорострілами, нищать державні будинки, опісля скликують серед міста віче і накликують дівчат, щоби приставали до ватаги. Ґен. Чан-Кай-Шек рішив вислати військо протя войовничої Го-Ін.

Свята „Рідної Школи“.

ГОРОДОК.

Населення городецького повіту відсвяткувало в дні 20. вересня ц. р. свято „Рідної Школи“ з найбільшим зусиллям, на яке в теперішніх обставинах можна було здобутися. Головну Управу зі Львова репрезентував пос. Д. Величкович. В год. 10. відправили три священики в церкві торжественну Службу Божу, а чотирьох їх — панахиду за померших членів кружка „Р. Ш.“ в Городку. Захоплюючу проповідь на тему виховання дитини в рідному й релігійному дусі виголосив о. Демчук. По Службі Божій товпи народу двигнулись до салі Т-ва „Поміч“, де відбулася святочна академія. Багато людей через недостачу місця в салі мусіло залишитися на дворі. Академію розпочав гарним вступним словом посол д-р С. Біляк, який подав нарис праці „Р. Ш.“ і на руки делегата зложив привіт та подяку Головній Управі від усіх місцевих установ. Історію кружка „Р. Ш.“ в Городку відчитав магістер прав Андрушишин Степан. З цеї історії присутні довідалися, що кружок істнує вже 25 літ, отже рівночасно святкує своє 25-ліття, та що праця його була вельми ріжнородна: аматорські вистави, відчити, пропаганда за читанням книжок, бібліотека, а найважнішою і найтяжчою була боротьба за викладову мову в місцевій школі і боротьба за істнування приватної рідної народньої школи в Городку. Були моменти, що наслідком зачинення школи ведено науку під церквою. В останньому році діяльність кружка підупала й обмежилася до збірок жертв для централі та ведення п. Біляковою бібліотеки для шкільної дітвори. Після того вірш п. з. „Рідна Школа“ гарно віддеклямувала маленька донечка інж. Паламарчука. Хорові продукції вивели такі хори: 1) хор „Р. Ш.“ з Городка під дир. п. Кушніра, 2) хор чит. „Просвіти“ в Городку під управою дир. Евстахія Мельника, 3) хор чит. „Просвіти“ з Річичан під дир. Миколи Максимовича, 4) хор чит. „Просвіти“ з Малкович під дир. Дунаса, 5) орхестра чит. „Просвіти“ з Керниці під управою Дмитра Галамая. Члени хорів і орхестри були вбрані в національних строях, а виконання всіх співацько-музичних продукцій свідчило про великий вклад праці диригентів, членів хору й орхестри. Найбільшим вишколенням вибивався хор чит. „Просвіти“ в Городку. Милою несподіванкою були вправи малих хлопчиків — секції фізичного виховання при „Рідній Школі“. Постава дітей і зручність при будові пірамід доказували, як багато праці вложив тут ґімнастичний інструктор п. Роман Мельник. По закінченні програми виголосив промову делеґат Гол. Управи посол Дмитро Великанович. Він подякував усім зокрема за працю, вложену для звеличання нинішнього свята, торкнувся місцевих відносин національного характеру та підчеркнув мале заінтересування „Рідною Школою“, про що свідчить скупа жертвенність повіту і мале число членів „Р. Ш.“ При обговорюванні ваги „Р. Ш.“ взяв собі бесідник за мотто недавно висказані слова ґіндуського героя Ґандія: „Не може бути поневолення якогось народу, коли він сам цього не бажає“. Хоча присутні вже чотири години тиснулися в горячій салі, то з найбільшим зацікавленням вислухали бесідника і за щирі слова нагородили його гучними оплесками. Відспіванням гимну „Боже Великий“ закінчено величаве свято, яке повинно стати переломом у культурно-освітньому житті городецької землі.

БЕРЕЗІВ НИЖНИЙ.

50-ліття „Рідної Школи“ відсвяткував кружок „Р. Ш.“ в Березові Нижному дня 4. ц. м. богатою програмою. Найбільше зусиль для приготування свята, крім самого виділу кружка, вложило учительство „Рідної Школи“, а передовсім п. В. Іванчуківна, що була душею свята та п. П. Чукур, знаний диригент і співак-соліст в цілій Коломийщині. Він своїм хистом умів викресати з сирого хорового матеріялу так багато мистецьких вартостей, що сміло міг би зі своїми продукціями виступити на кращій сцені; його вже нераз витало оплесками громадянство Коломийщини. Найкраще були відспівані пісні: гимн „Рідної Школи“, „І богата я“, „Колисанка“, „Місяцю князю“, „Деб я“... Авдиторія, зложена з селян та інтеліґентів, часто примушувала гучними оплесками повторити цю або іншу пісню. Дещо за обширний був тільки вступний реферат п. І. Кузича. Деклямації, ритмічні вправи і хор дітей, приготовані п. В. Іванчуківною, викликали бурю оплесків і живе задоволення. Дуже гарно виголошене було кінцеве слово п. Іванчуківною, повне змісту і сили вислову. Свято як цілість приняло громадянство з одушевленням.

П. С.

——o——

Подяка.

Прибиті важким горем по страті Дорогого Брата бл. п. **о. Карла Міллера**, довголітнього катехита шкіл у Старім Самборі, складаємо цією дорогою вислови великої вдячности Всечеснішому Духовенству гр. кат. обряду за ласкаву співучасть у похоронних обрядах, а спеціяльно Всеч. о. деканові Бенцінові в Старім Самборі за Його сердечні слова прощання бл. п. Покійного. — Також дякуємо найсердечніше ВП. Панові д-рові Іванові Хомі, лікареві в Старім Самборі за поміч і дбайливу лікарську опіку, яку виявив супроти бл. п. нашого Брата, даючи Йому полекшу в терпіннях.

Любань, дня 10. X. 1931.

Інж. Войтіх Міллер з родиною.

Втеча д-ра Шахта за кордон?

Поголоски про втечу бувшого директора Банку Німеччини.

Львівський часопис „Вечірний Експрес“, з 13. ц. м., повідомляє за німецьким денником „Цвельф Ур Блят“, що д-р Шахт, бувший президент Банку Німеччини виїхав учора за кордон, бо хотів обминути арештування за свій виступ на зїзді народної опозиції в Гарцбурґу та обвинувачення в державній зраді.

Дайте моральну й матеріяльну поміч тим, котрі впали жертвою найвищого громадянського обовязку!

Горобчики зїли овес.

У кінній відділі державної поліції в Варшаві викрили поважні надужиття. Наслідком того засуспендували в урядуванню команданта того відділу підінспектора Шопу, комісаря Пакульського та пшоловніка-магазиніра. Проти трьох згаданих почалося рівночасно дисциплінарне слідство. Надужиття були такі, що систематично зникав овес, а недостачу вівса, що звичайно виносила около 10 прц. доставн, пояснювали все так, що „овес зїли горобці". Стверлили, що скарбові за кілька літ принесло це шкоди на 100—150 тисяч зол.

Крім того головний комангант видав розпорядок про перенесення около 200 пшоловників із дотеперішніх становищ у комісаріятах до інших комісаріятів.

НОВИНКИ

— **Евген Говикович** веде свою робітню фугер у Львові, **вул. Домініканська 4.** Тел. 67-54. 404 16—?

— **Вписи на курс танців Тамари Панченко** Зелена 7, І. пов.) розпочинаються вже нині 13. X. в год. 6. веч. Перша лекція — в суботу 17. X. — в год. 6. для молоді і в год. 8 — для старших. Ціни найдешевші у Львові. Частина доходу — незаможнім студентам. 670

— **Тризуб на діточій торбині.** Шестилітня ученицяя 1. кл. народн. школи „Рідної Школи" в Печеніжині, Явдоха Кузенко йшла 28. вересня ц. р. до школи. На торбині учениці був вишитий тризуб. Поліцай з місцевої поліції заманив її обіцянками цукорків на станицю і там випитали дитину, як називається вона й її мати. Другого дня покликали на поліцію маму учениці й питали її хто й навіщо нашив тризуб на торбині дитини. Після списання зізнань спитали, чи має табличку з числом на своїй хаті. На заперечну відповідь поліцай сказав: „На „Рідну Школу" маете, а на табличку з числом хати нема?!" Довідуємося, що громадяни Печеніжина домагаються українського напису (назви вулиці) на табличках та покищо — табличок не купують.

— **„Лекше пройти верблюдові"...** На перший рік механічного відділу Львівської Політехніки прийняли 243 слухачів. Між ними лише трьох українців, один із них новий, два перенеслися з інших відділів. Цього року прийняли лише одного українця, хоч прохань було 17. Просили приняття лише ті, що мали певність, що їх приймуть; богато охочих, але огірчених відносинами, не вносило прохань.

— **VII. Міжнародній Зїзд Туристів** почався 6. ц. м. у Римі. Відкрив зїзд бурмістр Риму. Намітили працю зїзду з метою приготовити правильник Міжнародного Т-ва Туристів та плян трирічної праці.

— **З львівської хроніки.** Товариварт 5000 зол. забрали вломники з крамниці Крігера та Гольберга при вул. св. Станислава. — „Безгрішні" курці забрали тютюн вартости 700 зол. із крамниці Шарфа при вул. Шептицьких. — У крамниці Ізидора Ентена при Замарстинівській вул. пропали харчі вартости 750 зол. — Біля вартости 250 зол. зникло з мешкання Фельсенштайна при вул. Жовківській. — За підозріння вбивства Брониславн Волощинової у Виписках, перемишлянського повіту, арештувала поліція Василя Петрова. Арештованому загрожуе наглий суд.

— **З краєвої хроніки.** У звязку з непорозуміннями між українцями та москвофілами, два парубки з Залукви, побили Осипа Смеречинського з Галича. — Перелякався мотоцикля, на вул. Кохановського у Станиславові, кінь Степана Грабовського. Переляканий кінь вивернув віз, Грабовський та його донька важко потовклися і їх відвезли до лічниці.

— **Управительку почти засудили за дефравдацію.** Карний трибунал у Перемешлі засудив управительку почтового уряду в Нижанковичах Марію Рачковську на 6 місяців вязниці з відложенням виконання кари на 2 роки за це, що здефравдувала почтові гроші. Рачковська часть грошей віддала, так що підчас розправи здефравдована сума виносила 3.350 зол.

— **Троцького замкнули у твердині.** Повідомляють із Софії, що турецький уряд замкнув Троцького в одну з твердинь біля Дарданельського проливу. Турецький уряд вирішив його замкнути тому, що зустріч Троцького у Аманулою могла викликати війну Персії з Туреччиною. Рівночасно відібрали Аманулі право екстериторіяльности, яке він недавно одержав від Туреччини. „Шікаґівська Трибуна" оповідає про тайний приїзд Троцького до Царгороду та про неспокої у звязку з його появою у місті. Минулого тижня пішов Троцький до дентистичної клініки. Вістка про появу Троцького пробігла місто і ґрупи моряків та пристаневих робітників зібралися близько надбережної в Золотому Розі. Частина зібраних зустріла Троцького бальорими привітами, інші, переважно політичні емігранти, ставилися до нього ворожо. Поліція забрала Троцького в авто. Товпа кинулася до авта і прорвала кордон поліції. Товпу оозігнали вояки, а Троцького тимчасом вивезли до лічниці. Швидко зібралася знову під лічницею товпа „білих" і „червоних" і почалася бійка. Під сильною охороною поліції перевезли Троцького в давню цісарську палату. Там перевели на ньому операцію. У ночі перевезли його моторовим човном під охороною вояків, озброєних скорострілами, на остров Прінкіпо. Підчас сутичок згинуло 7 осіб, 57 було важко ранених; арештували 108 людей. Присуд воєнноморського суду у справі придержаних поліцією моряків покищо невідомий.

— **Лет у стратосферу.** Робітні Юнкерса вибудували новий зразок літака, який може знятися у горішні шари повітря. Літак „Ю 19" має щільно зачинену кабіну та мотор найновішого досягу техніки. Літак буде використаний для лету у стратосферу.

— **Пять міліонів слів пробігло світом.** Чехословацька радіофонія подає цікаві підсумки з останніх чотирьох літ. 1927 р. вислали з Чехословаччини радієві станиці 2,375.576 слів, а відібрали зі світу 949.984. 1930 р. вислали станиці Чехословаччини 3,256.280 слів, відібрали 1,945.614.

— **Швидкоїздне човно** вибудував Едвард із Герфорду. Човен має воздушну трубу так само, як літак і двоциліндровий мотор. Кошти будови човна невеликі, всього 9 фунтів шт.

— **День шоферського лікаря.** XXIII. Міжнародній Зїзд Шоферів, який відбувається тепер у Празі, призначив день 25 ц. м. днем шоферського лікаря. Цього дня оглянуть шофери й учасники зїзду лічницю, де перебувають на лікуванні жертви автових випадків, а опісля вислухають викладу: „Вулична допомога в нещасних випадках і Клюб Шоферів „Ескуляпа".

— **Один телефон на 80 мешканців** припадає в Чехословаччині, як стверджують останні підсумки управи телефонічної централі.

— **Скільки дає Прага на мистецтво?** 1931 р. жертвувала Прага 586.000 чеських корон на піддержку мистецтва.

— **„Осьма пять".** Немалою атракцією для Львова буде виступ мистецько- літературного театру „Осьма пять", що дня 20. жовтня ц. р. виставить у салі театру „Новин" інавгураційну ревію п. з. „Позич мені золотого" пера Зенона Фрідвальда. Співучасть беруть визначні й талановиті сили з львівського товариства. Цілий дохід призначений на захист для бездомних.

— **Справлення помилок.** У вчорашньому (229) числі „Діла" зайшло знову кілька помилок. Так між заміткою **„Чому уневажнили вибори в перемиській окрузі?"** і слідуючим уступом випав заголовок нової замітки: **„Марш. Пілсудський в Румунії".** — В статейці **„Велике свято на Клепарові"**, в другім уступі, 7-ий рядок, подано, що Преосв. Бучко „довершив посвячення дзвонів і хрестів, призначених на копули". Має бути: **„дзвона і хрестів, призначених на копули".** — У відділі **„Спорт"** вилетів в останній замітці цілий рядок, через що ціле речення стало незрозуміле. Подаємо його ще раз: „Популярний оборонець „України" Грещук, **що його мин. неділі на змаганнях з „Гасмонеєю"** знесли з грища з розгаратаною чогою, почувається, як нас інформують, зовсім добре".

— **Подяка.** Отсим складаю сердечну подяку „Союзові Українок" на руки Вп. Пань Шепаровичевої і Колтунюкової за щиру поміч при уладжуванню моеї прощальної ревії. — **Софія Сталникова.**

— **Редукція цін на мужеську ґардеробу на часі.** Згідно з оголошеною зниж‹ою цін суконних матеріялів, повідомляе фірма **Віттельс, текстильні склади у Львові, вул. Рутовського 7.** що доставляе вибагливу мужеську ґардеробу з першорядних бєльських матеріялів по таких цінах: 1) маринаркове шевіотове збрання зол 130—; 2) візитове вбрання зол 160—; в) осінно-зимовий раглян зол. 160—; 4) комплєтний футряний верх зол 175—; 5) зимове пальто зол. 200— і т. д. Фірма Віттельс Львів, Рутовського 7 містить як дотепер в одній з кімнат свого льокалю, першорядний сальон мужеського кравецтва Н Файлера в котрім тойже виконує вибагливу мужеську ґардеробу на міру, беручи повну гарантію за точне і солідне виконання. 577 2—?

При зміні адреси просимо подаавти й стару адресу.

З судової салі.

РОЗПРАВА ПРОТИ І. ДЖИДЖОРИ І 8 ТОВАРИШІВ ЗА ПІДПАЛИ.

В понеділок 12. ц. м розпочався перед львівською лавою суддів присяглих процес проти 9-ох молодих людей, а саме проти Івана Джиджори, дяка в Голгочах, л. 21, Остапа Гука, студ. прав, зам. в Петликівцях Старих, літ 28, Гриця Максимишина, л. 30. з Голгоч, Івана Миськова, літ 34, абс. фільософії, зам. в Гайворонці, Іларіона Колодницького з Підгаєць, л. 32. Ярослава Сеникгром. секретаря, л. 22, теж з Підгаєць, Волод. Гірняка з Петликовець Старих, л. 26 та вкінці проти Степана Бокала приватного службовика з Підгаєць, л. 35 Всім їм закидує акт обвинувачення приналежність до УВО, а зокрема І. Джиджорі в Ост. Гукові закидує безпосередню участь у підпалі господарських будинків кольоніста І. Трембача, осілого в Петликівцях Ст., що мав місце в ночі з 4. на 5. жовтня м. р. Всі інші обвинувачені відповідають за те, що, мовляв, підготовили і доставили Джиджорі й Гукові відповідних средств в ціли викликання пожежі. Останній обвинувачений Бокало опинився перед судом тому, що в Підгайцях мав відступати свій льокаль на конспіраційні сходини вище наведених обвинувачених.

Приарештований на другий день після пожежі в Петликівцях Ст. І. Джиджора, щоб охоронитися перед дальшими побоями, признався до підпалу і подав назвища інших обвинувачених. Зновже обв. Гук не признавсл до вини ані на поліції, ані в дальшому слідстві та виказав точне алібі критичного вечора. При тому не знає обв. Джиджори цілковито.

Трибуналові проводить с. о. с. Тертіль, як вотанти засідають Мединський і Зґурський, обвинувачує прок. Мостовський, боронять: д-р Л. Ганкевич, д-р С. Шухевич і д-р В. Старосольський.

Після відчитання довгого акту обвинувачення, розпочалися переслухування обвинувачених. Перший зізнає *І. Джиджора* з Голгоч, що покінчив дяківську школу у Львові. Свої попередні зізнання відкликує, а то про свою приналежність до УВО, доконання підпалу в Петликівцях Старих та все те, що сказав в слідстві, як неправдиве. Говорив це, щоби охоронитися перед дальшими побоями. Виявляється дальше, що обв. Гука, себто цього, що мав разом з ним допуститися підпалу в Петликівцях Ст ніколи не бачив і взагалі не знав про його існування. Прізвище Гук почув вперше на пол. станиці в Бучачі з уст переслухуючого команданта пол. Бачинського. Відтак подає точно, що робив критичного вечора.

Відтак оборонці д-р Шухевич і д-р Старосольський завдають йому ряд суттєвих питань, що виясняють деякі подробиці з його алібі і щодо причини його побуту в Петликівцях Ст., куди зайшов він на слідуючий день після пожежі до свого товариша Гірняка, що йому мав вишукати посаду. Тоді й поліція арештувала його.

Як другий приходить до голосу обв. *Остап Гук.* Свої зізнання складає спокійним голосом, а прецизні відповіди говорять, що маємо перед собою глибоко інтеліґентну людину. На загал робить враження цілковито непричасного у закидуваному йому злочині та що лише обставини так зложилися, що він опинився на лаві обвинувачених. До вини не почувається, а в поліції в Бучачі зголосився сам, коли довідався, що обв. Джиджора обтяжив його якимсь злочинами. Відтолі оставав до сьогодні у слідчій вязниці.

Джиджори передше ніколи не бачив, аж щойно при конфронтації на поліції в Бучачі. Вільно так подає точне алібі з дня 4. жовтня м. р., себто толі, коли вибухнула пожежа в Петликівцях Старих, де обвинувачений мешкав у свого брата, тамошнього пароха.

Цікаве, що саме підчас вибуху пожежі був у мешканні війта, куди зайшов, щоби потвердити собі свідоцтво незаможности, потрібне для його студій у Кракові.

Відтак зізнає ще обв. *Гриць Максимишин*, 30-літній господар. Описує докладно побої на поліції в Білявинцях і в Бучачі, вислідом яких було до підписання протоколу, що обтяжував його й інших обвинувачених.

Після 2-годинної обідної перерви від год. 17.30 відбуваються дальше переслухування обвинувачених.

Обв. *Осип Пришляк* з Заставча не почуваєтьця до вини, відкликує свої зізнання як вимушені, ніяких пакунків з запальними матеріялами до Джиджори не носив, бо його навіть до свого арештування не знав.

Відтак д-р Ганкевич поставив внесок на зареквірування актів, що відносяться до справи побиття обв. Пришляка поліц. Бриком, котру то справу суд уморив.

Зізнання обвинувачених, що дальше продовжуватимуться до пізньої ночі, подамо у черговому числі.

ДОРАЗОВИЙ СУД В САМБОРІ

Як ми вже писали, дня 9. і 10. ц. м. відбулася в Самборі перед окружним судом у доразовому поступованні карна розправа проти *Миколи Солтищака*, котляря з Губич, повіт Дрогобич. Він обвинувачений в тому, що в ночі з 12. на 13. вересня 1931 р. на просторі Борислав-Дережниці перетяв на стовпі ч. 148 з двох сторін 12 телеграфічних дротів, що становить злочин з § 89 к. з. і підлягає тепер доразовим судам. Дводневна розправа не дала безпосередніх доказів вини, а тільки експертиза графольоґів та оречення хеміка-знавця, які були покликані зі Львова, промовляли за виною обвинуваченого. Прокуратура навіть на розправі не заняла ясного і рішучого становища щодо того, чи цей злочин був вислідом УВО, бо полишені на місці злочину 2 картки вказували радше на походження їх від комуністичної організації. Нема сумніву, що ці поперетинані дроти не були ділом УВО тому, бо обвинувачений був уже караний 3-літньою вязницею за шпигунство в хосен совітської Росії і поліція вказувала на нього на розправі як на члена комуністичної орґанізації.

Предсідником суду був віцепрезидент суду д-р Сковронський, а вотували судді Кучера і Стафінський. Обвинувачував прокуратор Зельонка, а боронив знаменито д-р Іван Роґуцький. По річевих і переконуючих виводах оборони трибунал визнав обвинуваченого Солтищака винним тільки дальшої співучасти в тім злочині і засудив його на кару досмертної вязниці, з тим, що суд постановив з уряду віднестися до президента держави в справі відповідного обниження кари обвинуваченому в огляду на те, що в доразовому поступованні трибунал, орікаючи вину, не міг визначити йому іншої кари, як досмертну вязницю.

РОЗПРАВА ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО УВО В ЧОРТКОВІ.

Перед чортківським судом відбулася в суботу 10. ц. м. розправа проти кількох молодих українців, обвинувачених у приналежности до УВО. Між обвинуваченими був також о. Івахнюк Микола, парох Джурина, який відповідав з вільної стопи та його брат Антін Івахнюк, студент університету. Після переведеної розправи засуджено студ. унів. Тарнавського з Улашковець та Антона Івахнюка на півтора року вязниці, а б. ґімн. учня Олеськова на рік вязниці. Всіх інших обвинувачених в тому числі й о. Івахнюка увільнено. Боронили д-р С. Шухевич зі Львова і д-р Електорович з Чорткова.

—o—

СПОРТ.

Ситківкові змагання

В днях 10. і 11. ц. м. відбулися старанням УССК-у ситківкові змагання за мистецтво українського студента та мандрівну нагороду Т-ва „Медична Громада". У змаганнях взяло участь 7 змагунів. Мистецтво українського студента та чашу здобув Сасик З. (УССК), котрий у фіналі переміг Кулечка І. (УССК).

Технічні висліди: 1/4: Сасик-Медвецький 6:0, 6:2; Дзерович-Зелений 6:8, 6:4, 5:7; Старосольський-Волошин Е. v. о.; Кулечко І.-Дрогомирецький 6:4, 6:2; 1/2 Сасик-Зелений 6:2, 6:1; Кулечко І.-Старосольський 6:3, 7:5. Фінал: Сасик-Кулечко І. 6:0, 6:2, v. о.

З минулому році мистецтво та чашу здобув Рожанковський Ярослав (ЛКС). С. Б.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛИКА, економ.-суспільний місячник. Р. IV. Ч. 10., жовтень 1931. Зміст: На окраю днів. І. П.: Теперішня кріза і кредитування села. А. Животко: У.С.Р.Р. в 1931 р. Г. Фошер: Кооперація і дарвінізм. Г. Няньчур: Що маємо на черзі. М. Ростксвич: Наука кооперації в школах Р. Ш. О. Мицюк: Піонір української економ. науки С. Подолінський. Е. Храпливий: Хліборобське шкільництво в Ч. С. Р. З життя кооперації. Господарська хроніка. Нові книжки і видання. З преси.

PRZEGLĄD RYNKU SPOŻYWCZO-WINNO-KOLONJALNEGO. Miesięcznik. P. I. Ч. 1. жовтень 1931.

МУЗИЧНІ ТВОРИ.

Я. Ярославенко: ПІСНЯ РІДНОЇ ШКОЛИ. На хор мужеський, мішаний і жіночий. Накладня „Торбан". Львів, 1931.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 12. X. п. р. за масло експортове та десерове 1-ша 3·— зол., за літру молока 24 сот., літру сметани 1·10 зол., за яєць 5·80—6·— зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

Нечинний.

Театр Ріжнородностей:

Вівторок, 13. жовтня, година 7·30 веч. „Моральність пані Дульської".

Середа, 14. жовтня, год. 7·30 вечором „Коли вернешся?"

Четвер, 15. жовтня, год. 7·30 вечором „Колисанка" (премєра).

Пятниця, 16. жовтня, год. 7·30 вечором „Колисанка".

Субота, 17. жовтня, год. 7·30 вечором „Колисанка".

Неділя, 18. жовтня, год. 3·30 попол. „Моральність пані Дульської", год 7·30 веч „Колисанка".

Кіна.

АПОЛЬО: „Десятьох із Павяка".

ЛЕВ: „Десятьох із Павяка".

МАРУСЕНЬКА: Звукова фільма „Веселий поручник" (Моріс Шевалє.)

МІРАЖ: Звукова фільма: „Синій метелик" (Марлена Дітріх, Еміль Янінгс).

ОАЗА: Звукова фільма „Король прошаків".

ПАЛЯС: Звукова фільма „Давид Гольдер" і тижневик Фокса.

ПАН: „Звукова фільма: „Монте Карльо".

ПАСАЖ: Звукова версія „Тарзан володар джунглів".

ПРОМІНЬ: „Магдалина" та додатки.

СОНЦЕ: „Жінка на місяці" і „Ріф нарешті сам!"

СТИЛЕВЕ: „Адютант" (Мозжухин).

УТІХА: „Карльо Альдіні в панцирнім авті" і „Терня долі".

КИМЕРА: Звукова фільма „Чар нексиканки".

Програма радіо.

Четвер, 15. жовтня 1931.

Липськ (259,3) 18·30 „Чи соціялізм є світоглядом". 19·30 Концерт. **Моравська Острава** (263,4) 16·00 Концерт. **Брно** (341,7) 18·25 „Сила та закон". **Льондон** (356,3) 19·35 Концерт. 23·35 Танкова музика. **Гамбурґ** (372,2) 22·30 Пісні народів. **Букарешт** (394,2) 20·00 Спів. **Сотенс** (403,8) 22·10 Танкова музика. **Берлін** (419) 15·20 „Державна приналежність одруженої жінки". **Харків** (426) 15·00, 18·00, 20·00 Концерти. **Рим** (441,2) 21·00 Збірний концерт. **Гельсінгфорс** (453,2) 18·40 Концерт. **Лянгенберг** (472,4) 20·00 Збірний концерт. **Прага** (486,2) 20·30 Концерт. **Мілянo** (500,8) 20·45 „Анна Кареніна", опера. **Відень** (516,4) 16·55 Збірний концерт. **Рига** (524,5) 21·50 Легка музика. **Будапешт** (550,5) 19·20 Циганська музика. **Любляна** (575,8) 17·30 Концерт. **Ленінград** (1000) 16·00 Вчені перед мікрофоном. **Ослъо** (1071,4) 17·30 Збірний концерт. **Калюндборг** (1153,8) 22·35 Танкова музика. **Москва** (1481) 19·30 Концерт. **Кенігсвустергаузен** (1634,9) 19·30 „Пластика". **Париж** (1724,1) 21·45 Збірний концерт.

Ширіть наш часопис!

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Середа, 14. жовтня 1931.

Львів (380.7) 11·58 Час із Варшави. 12·10 Про погоду дня. 15·05 Господарська оповістка. 15·15 Оповістка львівського пласту. 16·00 Навчання англійської мови. 16·20 Важення звізд. 17·10 Відчит із Варшави. 17.35 Збірний концерт. 18·50 Всячина. 19·15 Листування. 19·25 „Пісня про любов і смерть Корнета Кшиштофа". 19·45 Радієвий денник 20·00 Танкова музика. 20·40 „Поїзд майбутнього". 20·55 Збірний концерт ірляндської музики 21·55 Передача з Варшави. 22·40 Додаток до денника. 22·45 Оповістки. 23·00 Танкова музика. Ґрамофонові кружки: 12·15, 15·30, 16·15, 16·40, 22·55.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Кооператива Українськай Театр у Львові (був. ім. Тобілевича).

КОЛОМИЯ:
13. X „Пурга".
14. X „Про що Тирса шелестіла".

СТАНИСЛАВІВ:
15 X. „Лялька".
16. X „Пурга".
17. X. „Чесна Сузанна".
18. X. „Про що Тирса шелестіла".

Виказ жертв на кухню українських студентів в Кракові. Зложили: по 20 зол. кооп. „Єдність" Бандр. нар. по 10 зол. п. Димідас Будзанів, Ан Дембіцка, Заліщ. Кокорудз Ілля Льв., М. Гоцька Клодж. (на бурсу), Ст. Левицький, нот. Підгайці, Мр. М. Левицька Улян. н. Син Фещенко-Чопівський, Нов. Бит, Г. Дзюбановський, Ян. по 6 зол., С. Кутик Марк. по 5·30 зол. Ос. Петрів Крак. по 5 зол. д-р Ів. Рижій Бібр., Ос. Паньківська Льв., др. Ост. Когут Богор. о. М. Шараневич Поруч., д-р. Ом. Царевич Тарнів, М. Кишакевичева, Ряш. М. Строніцький суд. Калуш, Я. Бичковський Рівн., В. Харуцький Сухов. Войнл., о. В. Левицький Пер., О. і Ев. Смішкевичі Козб., С. Левицький ем. над. поч Броди, М. Мойсак уч Стр. П. Омелькович проф. Стр., Т. Волошин Н. Санч, П. Красник, Варш. д-р Соневіцкі Ст. Самб., о. Лев Залужний Залан., о. В. Ардан, Ждиня, по 5·50 зол. д-р М. Дзерович Льв по 4 зол. М. Білик Перев. Ол. Козьоринський Бадиг. Н. Глинський Заліщ. по 3 зол., І. Савосько Скальм., В. Марена уч. Богуш., В. Дяків нот. Немир., П. Зубрицький суд. Горл., о. М. Клюк Заруддя, Хр. Озеров з Володимира, Ів Товарницький суддя, Дубецько, д-р Мисюк, Белз., Ів. Белей суддя, Сянік, по 2·50 зол Т. Карачевський Рогатин, Ів Шеретило, Судишів, о. Ом Крвавич, Отиневичі, по 2·— зол. Ів. Савків, упр. шк., Коломия, Сторож, Муш, Он. Курдидик, упр. шк. Калуш, Ом. Назаревич, Яворів, Т. Гоза, Перемишль, о. Осип Лешак, Рава Руська, Ст. Ковальський, Дубно, Фр. Майстер Аннополь, Ан Кулинич, Борин., Дм. Панашевич, Балиг., Софія Гординська, Богород., С Весоловський, Стриг., М. Ляцкі, Сун., П. Особа, упр. шк. Людв., д-р Ос. Костшельскі, Дрогобич, Ів. Каспрук, Луч ад Сокаль, Ст Блоцецький, Кон. Сем., В. Менціиський, Тернопіль, А Довбенко, Грабів, Ол. Колянковський, Кат. о. Ів. Порайко, кат. Стан. о. Ст. Онишкевич, Купн. Гр Лебедович, упр шк. Гор. Б Шулякевич, Сянік, д-р А Жуковський, Підвол., о. Гр Зінько, Остр. М. Чодій, Каліш. Дм. Жук, Павл., Ів. Басаник Ніско, Е Лелько. Н. Санч. По 1·50 зол. Евст. Яцкуляк, Манєв. Ад. Отава, Копич., по 1 зол. Ад Стиж. Белз, Суддя Д. Кондрацький, Солотв. Т. Глова, Лип ад Олеш., Ст. Ганджюк, Лубна, В. Кіцак, упр. кас. скарб. Тарнів, Т. Чума, Потилич. Т Назарчук, Дубно, М Копистинський, Кросно, В. Лазарів, уч. Сіл., д-р М. Фільц Яв., о. М. Метрипула, Новос. Ол. Валерик, Лиш. Яв., М. Іваненко, Дрогобич, Сімків Т Стань., по 0·50 зол. В. Дибайло, молод. Рад., Ан. Вольняк Кал.

Виділ „У. С. Г." в Кракові складає отсією дорогою сердечну подяку вище наведеним жертводавцям і сподіваєтьсн, що їхня жертвенність стане прикладом для всіх тих, що ще не використали наших складанок.

В Кракові дня 9. X. 1031. р.

ЗА ВИДІЛ ТОВАРИСТВА:

Красник Іван, голова. **Олекса Дзіковський,** за секретаря.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ і СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятків літ у цілім краю знана фірма **Іван Зельтенрайх,** Львів, пл. Марійська ч. 5. Купую бриланти, золото, срібло, плачу найвищі ціни. 130

ІНВЕСТИЦІЯ ЗОЛ. **50·— дасть щонайменше зол 500·—** місячно при пильній і легкій праці кожному при продажі нафтово-газових ламп. Інформації дає: Краєва фабрика ламп: „Heliolux" Бельсько, Цешинська. 22. 653 2—2

КАНДИДАТ адвокатури, енерґійний, працьовитий, пошукує заняття. Може вести канцелярію самостійно. — Зголошення до Адміністрації „Діла" під „Праця". 665 2—2

КОНЦЕСІОНОВАНИЙ управитель масарського відділу в Бережанах візьме управу Кооперат.-масарні або заснує її. — Зголошення слати: Михайло Шира, Перемишляни, вул Залипська 31.

ВИНАЙМУ покій для двох осіб. — Генінга 34/І. 673 1—2

ПОКІЙ умебльований до винайму — Генінга 8. Личаків. 674

П. СУДДЮ ПРИСТАША, що служив зі мною в т. зв. однорочнянській школі у Відні прошу подати мені свою адресу. В. Кузьмович, Львів, вул Кілінського ч. 3. 667 2—3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціяліст недуг легенів, серця і жолудка

Д-р Фелікс Ган

Львів, Листопада 30.

1206 Пересвітлення Рентґеном.

Читайте і передплачуйте

одинокий на українських землях спортовий часопис

„СПОРТОВІ ВІСТИ"

орган Українського Спортового Союзу у Львові.

Багатий зміст. Всесторонні інформації з українського та світового спорту. Виходить двічі у місяць (від березня 1932 р. 4 рази). Передплата: піврічно зол. 3·60 чвертьрічно зол. 1·80. Ціна одного примірника 30 сот.

Додаток: ШАХОВІ і ФОТО-ВІСТИ.

Редакція і Адміністрація: **Львів, Кетшинського 10/ІІ.** 658 2—4

РУХАНКА ґіґієнічно-ритмічна

О. Суховерської

відбувається в салі „Робітничої Громади" Ринок 8 І. п: для дітей середа від год. 4—5, субота 5—6; для молоді второк і пятниця від 5—6; для пань второк і пятниця від $6^{1}/_{4}$—$7^{1}/_{4}$. 671 1—3

Звичайні Загальні Збори

кооп. „Українське Народне Мистецтво" у Львові відбудуться в суботу дня 24. жовтня 1931 р. в год. 5. попол. у домівці „Труду", Ринок, ч. 39. з таким порядком нарад:

1. Відкриття Зборів і відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів.
2. Звіт з діяльности управи і Надзірної Ради за 1930 р.
3. Звіт Контрольної Комісії.
4. Затвердження звіту й білянсу за 1930 р. і уділення абсолюторії Надзірній Раді й Управі.
5. Розділ чистого зиску.
6. Вибір двох членів Надзірної Ради.
7. Внески й запити.

Коли в означеній годині не зявиться достаточна кількість членів, то годину пізніше відбудуться при кожній кількости членів важні Загальні Збори з таким самим порядком нарад.

Звіт і білянс виложені в кооперативі в урядових годинах 9—1 до перегляду членів.

Надзірна Рада

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.